



Příspěvek Národního centra pro rodinu do diskuse k vládnímu návrhu Antidiskriminačního zákona

Vítáme příležitost k pokračování v diskusi o antidiskriminačním zákonu, které umožnilo veto prezidenta Václava Klause. Souhlasíme s jeho výrokem, že zákon je zbytečný, kontraproduktivní a nekvalitní. Naše tvrzení je zaměřeno na námi sledovanou problematiku rodiny a zdůvodňujeme je následovně:

Jsme přesvědčeni, že stávající právní úprava již zajišťuje dostatečnou ochranu před diskriminací z důvodu rasy, náboženského přesvědčení, věku, příp. zdravotního postižení apod.

Předkládaný návrh zákona je však spíše takovou normou, která sama diskriminaci podpoří.

Antidiskriminační zákon znamená průlom do našeho právního řádu (viz Petr Mach – výkonný ředitel Centra pro ekonomiku a politiku), např.:

Tento zákon a) zakazuje diskriminaci v mnoha soukromoprávních vztazích, což je více než sporné, např. v bydlení – majitel domu může být obviněn za to, že chce přednostně pronajmout byt manželskému páru, a ne dvěma registrovaným partnerům, nebo při hledání práce, kdy zaměstnavatel na základě konkurzu přijme muže a ne ženu...

b) §2 čl. 4, který zakazuje diskriminaci z důvodu těhotenství a mateřství, bývá již v současné praxi interpretován při přijímacích pohovorech znehodnocujícím způsobem vůči mateřství a rodině, tak, že život v rodině je považován za újmu v hodnocení zaměstnatelnosti daného pracovníka

c) skutečnosti uvedené v bodu b) způsobují překážku nedostatečné informovanosti na straně zaměstnavatele při zavádění pro-rodinných opatření v podnicích

d) zavádí v mnoha oblastech podivný princip presumpce viny místo in dubio pro reo- principu presumpce nevinu (tzn. je-li někdo obviněn, je nevinný, nedokáže-li mu obžaloba vinu). Po přijetí zákona, pokud bude někdo z diskriminace obviněn, bude vinen, pokud neprokáže svoji nevinu. Např. skautský oddíl nebude chtít přijmout jako instruktora aktivistu z klubu gayů... Přímou diskriminací se dle §2 rozumí takové jednání, včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci, a to z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru.

Zákon nyní opět projednají poslanci v Poslanecké sněmovně na začátku měsíce června (při minulém hlasování ho schválilo 111 poslanců ze 170 přítomných).

Podle výroku odpovědných činitelů se zdá, že vůle na straně našich poslanců je silně ovlivněna tlakem ze strany EU. Je však známo, že ani poslanci EP nezaujmají k potřebnosti tohoto zákona jednoznačné stanovisko.

Za reálné považujeme obavy některých autorů, že po případném přijetí tohoto zákona budou následovat další návrhy zákonů zpochybňujících základní znaky evropské civilizace, i tím, že ignoruje rozdíly mezi muži a ženami. Jako příklad uvádíme současné iniciativy na legalizaci adopcí homosexuálními páry, které byly vlastními aktéry označovány jako neaktuální před přijetím zákona o registrovaném partnerství.

Nelze si nevíšimnout zprávy ministra financí, podle které si tento zákon vyžádá ročně 21 miliónů Kč na provoz „monitorovacího centra“.

V Brně 23. 5. 2008